

SZERKESZTŐI IRADA

Elmagyar-atoza 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona. Félévre 8 frt. „ 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy □ centimetrynnyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántári cikkek:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Király és nemzet.

Budapest, ápril 11.

(A—d) Azon hír, hogy a király legközelebb Budapestre fog jönni, nem bizonyul valószínűnek. Sőt foglaltság, hogy azon cikk, mely a hivatalos lapokban sokszorosítva megjelent s mely a korona és nemzet közötti viszonyt elég tapintatlanul tárgyalja, Bécsben ismét lehangoltságot okozott.

De hisz az kézzelfogható is, hogy a bécsi udvari körök e sajátosság hirlapiról taktikától nem lelkesülhetnek.

Vagy távol áll a kormány ezen hivatalos izléstelenségtől és akkor meg kell látni, hogy egy kormány még annyi tekintéllyel sem bír, hogy hivatalosai az ő megkérdése nélkül vonják hirlapi polemikába a kunot, vagy — ami a legvalószínűbb — a kormány előzetes tudomással bírt a hivataloslapok kirándulásairól, akkor csodálatos, hogy a kormány a hivatalos lapokban terjeszt indítványokat a felsége elé, ahelyett, hogy ezen indítványokat őszinte és őszintes kormányhoz méltán, az egyedüli helyes uton és módon terjesztse elő.

Ily körülmények között el nem fogható ama hiedelem, hogy Budapesten és Bécsben céltudatosan vagy céltudatlanul port vernek fel, hogy a tiszta látást elhomályosítsák.

Egy német lap nemrég azt ujságolta, hogy egy nagy felfedezés történt, mely arra lenne hivatva, hogy a küzdő csapatok jobban védhessenek meg.

Az új találmánynak az ugynevezett „Noxin”-nak lenne az a képessége, a világosságot felfogni, semlegesíteni, szóval: a kormányt fényességgé változtatni át.

Utóbb kiült, hogy ez az egész felfedezés áprilisi tréfa volt a „Noxin” csak még ezután fogják feltalálni.

Ennek dacára az ember nagyon hajlandó elhinni, hogy bizonyos politikai „Noxin” már fel van találva; egy oly eszköz, melynek segítségével a küzdő pártok és politikuskok magukat sűrű homályba burkolják és azzal védik magukat, hogy ellenfeleiket annál biztosabban vehessék célba.

Azért azonban gyakran megtörténik, hogy a kik ürbe lönek, de annak azután nem a „Noxin” az oka, sem a joakarát hiánya, hanem az egyéni ügyetlenség.

A hivatalos cikkek, melyek az utóbbi napokban a felsége tartozkodását, a magyar fővárostól való távol maradásával irattak, mindezen cikkek, jegyzetek, táviratok — melyek a vilamos drótot talán soha nem látták — pusztán politikai „Noxinok” s arra voltak czélzva, hogy mások látását elvegyék. És ha valaki elrejté magát, arra bizonyosan alapos oka van.

Egy politikai egyéniség, ki nem tartozik az udvarhoz, de azért mégis elég közel áll a bécsi udvari körökhöz, hogy tudhassa, miként gondolkoznak ott, a helyzetet következőleg eszelte: „Kétségtelen, hogy az uralkodó le van hangolva e hivatalos merészsegek, de még inkább a dolgok jelenlegi folyása miatt.

Nem egyes esetek okozzák e lehangoltságot, — hanem az események egész sorozata: a Janszky-ügy, a Hentzi-szobor megkoszorúzása, a kulturharc, a Kossuth-tüntetések. És mégis nagyot tévedne az, a ki ez eseményeknek tulajdonítana.

A ki első Ferencz József királyt ismeri, az tudja, hogy ő a multak felett merengeni, vagy azoknál hosszasan időzni nem szokott. Az uralkodó nem érzéketlen a történetek iránt, de nem szokott hátratekinteni, hanem előre.

Az öreg Metternich egyszer azt jegyezte meg, hogy a folyó nap csak azért bír értékkel előtte, mert a következő nap előfutárja. „Az én eszem mindig a holnaputánál foglalkozik!” — így szól Metternich.

A király éppen így gondolkozik. A multat mult gyanánt tekint s a folyó nap bír előtte értékkel, mint a következő nap előestéje s szelleme a következő nappal foglalkozik.

Nem a multnak hibái és tüneményei izgatják őt, hanem azon hibák és tünemények, miket előre lát, azon politikai tévedések és kellemetlenségek, mik bekövetkezhetnek.

Igen természetes, hogy az uralkodó a jövőre nézve megnyugvást keres. Tudni akarja, hogy minő biztosítékokat nyújthat kormánya a jövőre nézve, nemcsak a tüneményekre vonatkozólag, melyeket semmi esetre sem becsül túl, hanem a vallási viszályokra vonatkozólag.

Ily biztosítékokat azonban a miniszterek nem nyújthatnak, azon egyszerű okból, mert nyújtani nem képesek.

Meg van bennök erre nézve a legjobb akarat, de gyöngeségük érzetében nem tehetnek ígéretekkel felfelé, miket époly kevéssé teljesíthetnének, mint azon ígéretek, miket könnyelműen lefelé tettek.

Tehát nem a neheztelés tartja viszályba az uralkodót Magyarországtól, hanem, mert kormánya nem képes biztosítékot nyújtani, hogy jövőre hibák és kellemetlenségek nem fognak előfordulni.

Igy szól egy előkelő politikai egyéniség. Ezen vélemény éppen kapóra érkezett, mert a hivatalos lapok a honvédegyet határozatát ki akarják aknázni saját czéljaikra.

A magyar közvélemény azonban ne hagyja magát félrevezettetni, mert a király Magyarországra nem neheztelhet, az atya nem haragudhatik gyermekeire.

De hogy a király nincs megelégedve kormányával, mely engedményeket akar kérészkolálni, de nincs bátorsága őszintén megmondani az uralkodónak, hogy mikép érez, mit akar s mire vágyik Magyarország, sőt még összebonyolítja a függő kérdéseket lapjai által, s az udvarnál oly képviselőt tart, ki nemcsak Bécsben, de Budapesten is népszerűtlen, hogy egy ily kormány a fejedelem kegyét nem bírhatja, magától értetődik s csak sajnálatos, hogy a király lehangoltsága és elégedetlensége, mely a kormánya vonatkozásig kizárólagosan, képes árnyat vetni a király és nemzete közötti viszonyra is.

Politikai hír.

Az országgyűlés munkarendje. A kormány — mint a N. Fr. Pr.-nek Budapestről jelentik — a pénzügyminiszterium költségvetésének tárgyalása után azt az óhaját fogja kifejezni, hogy az országgyűlés a kereskedelmi miniszternek több törvényjavaslatát tárgyalja le; a képviselőház csak ezután tér át pénzügyi törvény fölött való appropriációs vitára; a parlamenti köröknek még most foglalkunk sincs róla, hogy ez a vita milyen arányokat fog ölteni, de mégis reménylik, hogy a képviselőház e hó végeig, vagy legfeljebb május első hetében letárgyalja a költségvetést, a mely ezután a főrendiházba kerül, hogy ott mit terveznek vele, vagy egyáltalában terveznek-e vele valamit, azt még senki se tudja. Azt beszélnek, hogy a püspöki karnak egy tagja, valószínűleg Schlauch dr., válaszolni fog Csáky gróf ismeretes leleplezéseire. A kormány minden körülmények közt legközelebb két egyházpolitikai törvényjavaslatot, még pedig az állami anyakönyvvezetésre és a szabad vallásgyakorlatra vonatkozót fogja, a képviselőház elé terjesztetni.

A féléves hivatalos Pol. Corr. Budapesti értekezése szerint a költségvetés tárgyalását még e hónapban fogják bevégezni. A kormány bevárja a budapesti által leendő elfogadását és csak aztán fogja a képviselőház elé új törvényjavaslatokat terjesztetni. Ez esetben sem fog mást elérni, mint hogy az egyházpolitikai javaslatokat az illető bizottságokhoz fogják utasítani. Az ősz előtt aligha fogják e javaslatokat tárgyalni.

A t. Ház.

Budapest, ápr. 11.

A Ház mai ülésén a honvédelmi tárca költségvetésének részletes tárgyalását folytatták.

Az átmeneti kiadásoknál Kovács József kifogásolta, hogy a honvédek segélyezése körül visszautasításokkal és levonásokkal megtakarításokat eszközölnek. Annak az óhajának adott kifejezést, hogy az ezeréves ünnepségre ne legyen egyetlen honvéd sem, a ki legalább annyi nyugdíjat nem kap, hogy tisztességesen megélhesen belőle s ne legyen olyan honvéd-özeveg sem, a ki nyugdíjban vagy legalább némi segélyben nem részesül. Megkívánja azt a nemzeti becsület s ezért nem lehet ellene argumentálni sem a pénzügyi helyzettel, sem a monarkia másik államának érzékenységgel. E szempontból a következő határozati javaslatot terjeszti be:

„Utasítatik a kormány, hogy az 1848—49-iki honvédek és azok özvegyeinek nyugdíja és segélyezése czimén a folyó 1893. évre az eddigi 300.000 frthoz még 200.000 frtot vegyen fel a költségvetésbe póthitel czimén s azt a következő években is irányozza elő mindaddig, míg annak szükségése fenforog.”

Báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter kijelenti, hogy a honvédséggyelzessel egy autonóm hatáskörű egyesület foglalkozik.

Harkányi Frigyes husz éves praksis alapján ismertette a honvédséggyelzések és nyugdíjazások módját s ennek alapján arra kérte a Házat, hogy a határozati javaslat mellőzésével fogadja el az eredeti tételt.

Gróf Apponyi Albert ezzel szemben azt javasolta, hogy adják ki a határozati javaslatot előzetes tárgyalás végett a pénzügyi bizottságnak.

Wekerle miniszterelnök utalt arra, hogy a pénzügyi bizottság már alaposan foglalkozott e kérdéssel és annyit konstatált, hogy a segélyezéseket jól kell emelni, de a segélyezéseknél az eddigi rigorozitást elvi szempontból is fönne kell tartani.

Beüthy, Helfy, Hegedűs, Péchy Tamás és Fejérváry felszólalásai után a határozati javaslatot elvetették.

A költségvetés hátralévő részét a költségvetéshez csatolt jelentéseket vita nélkül vették tudomásul, a minisztert pedig pártja zajosan megelégszte.

Öt percznyi szünet után (a parlamenti öt percz a legelasztikusabb fogalom s ma majdnem egy fél óráig tartott) a Ház megkezdte a pénzügyi tárca költségvetésének tárgyalását, melyet — a jó ég tudjahányadszor — ma is Hegedűs Sándor előadó vezette be hosszabb beszédrel s természetesen elfogadásra ajánlotta azt a pénzügyi bizottság nevében.

Az ellenzékéről elsőnek Molnár József beszélt a költségvetés ellen különösen a regale ügyekkel és az egyenes adóreformjának kérdésével foglalkozott.

Makfalva Géza a bányajövedéknél visszaélések és a leletek helytelen rendszere ellen szólalt fel.

Deésy Zoltán gyöngye hangja dacára általános figyelmet tudott biztosítani fejtegetéseinek, melyeknek során különösen azt helyeselték zajosan, midőn a zárszámadások adatai irányában tapasztalható bizalmatlanság ellensúlyozására törvényes intézkedést sürgetett, mely megállapítaná, mik az állam bevételei és mik kiadásai. Mert most a többség bizonyos utasításokat ad a zárszámadási bizottságnak s így ennek munkálatai nem teljesen megbízhatók, Deésy különben a pénzügyi kérdéseknek legnagyobb részét szóval tette s tárgyilagos kritikát követően kijelentette, hogy a költségvetést nem fogadja el.

A fiátszónokot az ellenzékéről sokan gratulálták.

A vitát holnap folytatják.

Zavargások Belgiumban.

Brüsszel, ápr. 12

A képviselőház egymásután elvetette az alkotmányrevízióra vonatkozólag előterjesztett összes indítványokat, ezek közt Desmet indítványát is, mely a választási jogosultságot a lakás értékéhez mérten állapítja meg. — A kormány pártolta ez indítványt, mely

azonban nem nyerte meg a szükséges kétharmad többséget.

Délután 4 óráig a képviselőházba vezető utakon nem fordult elő komolyabb incidens, később a néptömeg igyekezett a rendőrségi kordont áttörni, mire kivont karddal léptek közbe. A tömegből követeket dobáltak. Több rendőrt és csendőrt könnyen megsebesítettek. — Hasonló dolgok történtek más utcákban is. A tüntetőket, a kik ismét igyekeztek összegyűlteni, szétoszlatták. 15 letartóztatás történt.

A belga munkások brüsszeli főtanácsa elhatározta az általános munkabeszüntést. Ezt a határozatot egy szerkesztőség ablakából Volders János tegnap este 9 órakor az utcán levő óriási néptömegnek igazgató beszéd kíséretében adta tudtára s felhívta a tömeget, hogy mindenféle tüntessenek mellette. Ez meg is történt. Vörös zászlós csoportok vonultak végig az utcákon, éltetve az általános szavazati jogot és az általános munkabeszüntetést. A fegyverben álló polgárőrség megakadályozta a tömeget abban, hogy a királyi palota és a miniszteri paloták közt levő semleges területre nyomuljon.

A metaburgiai munkások, a nyomdások és a litográfusok szindikátusa, valamint a faiparnál alkalmazott munkások szövetsége ma reggel megkezdte a sztrájkot. Brüsszel külvárosaiiban több metaburgiai intézetet beszüntette a munkát. A currekheoni cartouchegyárból 1500 munkás sztrájkol. Ensovalban, Verviers mellett, több szövődgyár és Louvainban négy gépgyár szintén beszüntette a munkát. Lüttichben még nem tüntött ki sztrájk.

Cuesmesben 4000 sztrájkoló elpusztította a községbanja épületeinek egy részét és megátámadta a katolikus kaszinót, melynek kapusát megsebesítették. Egy községi tanácsot letartóztattak. Monsban a helyőrség készenlétben van. A charleroi-i bányavidéken teljes nyugalom van.

Merénylet a hercegprimás ellen.

Budapest, április 11.

Dr. Kohl Medárd, a hercegprimás hős megmentőjét az isteni gondviselés megörzi a nemzetnek, mert a mint az orvosok által kiadott jelentésekből kitűnik, az önfeláldozó titkár állapota folyton javul. Nagy szerencse, hogy a várt sebláz eddig nem következett be s valószínű, hogy ezután is megkíméli annak a derék embernek az életét, a ki fölfáldozta magát nemcsak az őz primásért, hanem a magyar nemzetért.

A sebesült titkár állapotában a javulás állandónak bizonyult s így valószínű, hogy most már erős természete képes lesz megküzdeni a nehéz korrall.

A hercegprimás, a ki a nagy lelki izgalmak következtében még most is izgatott egy kissé, ma délelőtt csak Reviczky Győző főszolgabíró, Komlóssy főtanfelügyelő, Ziskay kir. tanácsos és pár rokonát fogadta.

A hercegprimást tegnap délelőtt felkereste Samassa egri érsek, a ki csaknem egy óráig időzött a hercegprimásnál, a kinek személyesen adta át szerencsekívánatait.

A hercegprimás délután Csernoch János apátkanonokkal együtt viszonzotta a látogatást s ő is hosszabban időzött az érseknél.

A hercegprimás ellen elkövetett merénylet lefolyásáról s részleteiről még a következő érdekes körülményeket tudtuk meg.

A mikor Csölcs hosszas kérés után rávette Kohl Medárdot, hogy bejelentse a beocsátása a hercegprimáshoz, a titkár az elbocsátott pinczesterrel azonnal be akart menni, azonban Kubinyi a tábornagy ép bent volt a főpapnál s így mindketten az ebédlőteremben maradtak. Kohl a referálásra magával hozott aktákat nézegette, Csölcs pedig bosszus arckifejezéssel fel s alá járkált a teremben. A mikor az altábornagy kilépett, a titkár utasította az ép bejövő huszárt, hogy adja rá a kocsiához. Így — a szerencsétlen véletlen közbejártásával — a huszárt ő maga távolította el. A huszárnak oda lent valami elintézni valója volt a házfelügyelővel s mert az ép a fűszereshez ment utána sietett oda.

A mikor Csölcs a már ismeretes módon előadta kérelmét odabent, Gyuri, a hercegprimás régi komornyikja a külső váróteremben volt, a mikor a hercegprimás Csölcs

vakmerő fellépése után cseppet, a komornyik besietett.

Beléptekor Csölcs idegesen kiáltott: „Nem megyek innen, míg ügyemet rendbe nem hozzák.” Kohl erre oda fordult a szolgálhoz s utasította, ott Csölcs előtt, hogy menjen le az utcára s hívja fel a legközelebbi rendőrt. Ezzel a szerencsétlen titkár, a ki természetesen még mindig nem sejtette szándékát, a második a utolsó szolgát is eltávolította, a mi Csölcsot csak felbátoríthatta.

Az öreg Gyuri ép a rendőrt ment, a mikor a huszár s a házfelügyelő már visszafelé jöttek a fűszerestől. A huszár, a ki ügyes fiatal ember, pillanat alatt felrohant, azonban ekkor a merénylet már megtörtént. Az irományok szétszórtan hevertek a földön, egyik sarokban vértócsa volt, a hercegprimás mezdulatlanul állt.

— Szaladj orvosért, baj van! — szölt a főpap.

Ezekből kitűnik, hogy csodálatos véletlen játszott közbe, hogy mindkét szolgát ép a később megsebesült titkár küldte el.

Vasszaryhoz küldöben is rendkívül könnyen lehetett bejutni; látogatásokkor, fogadásokkor a szomszédszobában senki sem tartózkodott s csak az utóbbi időkben, Reviczky Győző főszolgabíró s Csernoch kanonok unoszólásra vezették be a villamos csengőket is.

A hercegprimás ma délből hosszabb kihallgatáson fogadta a Reviczky főszolgabíró, a ki tegnap délután érkezett a fővárosba, s azonnal Kardos alügyészhez sietett, a kinek átadott néhány, ez ügybe vágó iratot.

Varga segédlelkész, a ki a legveszedelmesebb pillanatban sietett a primás és titkár segédelmére, a mai nap legnagyobb részét a primási palotában töltötte s az irodában segédkezett. Varga — mint értesülünk — legközelebb királyi kintutetésben részesül.

Kossuth üzenete.

Kozma Andor ismert nevű fővárosi író, a Kisfaludy-társaság tagja, néhány nap előtt Aradon időzött Léva y Henrik főrendiházi tag társaságában, mely alkalommal elmesélte Ternajgó Cézár ujaradi gyógyszerésznek, hogy Aradról egyenesen Turinba utazik Kossuth Lajos látogatására.

Ternajgó elbeszélte Kozmának, hogy édes atya Ternajgó József, aki nem régiben halt el Radnán, Kossuth Lajosnak iskolatársa volt Sátoraljanhelyen. A későbbi időben pedig midőn Ternajgó József Budapesten gyógyszerészkedett Kossuth-tal még mindig, mint fiatal jogással is, igen jó barátságban élt. A Ternajgó család Ruttkaynéval is jó barátságban élt. Ternajgó Cézár most arra kérte fej Kozma Andort: hozná azt Kossuthnak emlékeztetőbe.

Kozma beváltotta szavát és a Kossuth és Ruttkaynéval folytatott beszélgetéseiről az alábbi sorokban értesíté Ternajgót. Kossuthnak az aradi szabadságharczi muzeumra vonatkozó üzenete így szól:

Turin, 1893. ápril 8.

Igen tisztelt uram!

Ígéretemhez képest sietek önnek tudatni, hogy Ruttkayné ő nagysága Radnára és a Ternajgó családra igen hálásan emlékezik még vissza és szíves üdvözlését küldi önnek és mindazoknak, a kik róla megemlékeztek. Nincs höbb vágya, mint hányatott s önfeláldozással teljes életét a magyar hazában fejezni be.

De a milleniumot még okvetlen meg akarja élni. —

A család orvosa a derék nemes doktor Bassó, ki az egész magyar nemzet hálájára méltó Kossuth Lajos iránt tanusított leirhatatlanul derék, odaadó buzgóságáért — biztosította is Ruttkayné ő nagyságát, hogy ha kiméli magát, megéri még az ezeréves ünnepélyt.

A kormányzó ur, a ki a mult három hónapban gyöngékedett, de már megint megkezdte friss s csodás szellemi erejének egész teljességében ragyog, nagyon köszöni az aradi szabadságharczi muzeum alkotóinak mély tiszteletét, a melyet megbízásukból jelentettem neki, egyébként pedig azt üzeni:

„Arad rendkívül méltó hely arra, hogy ott gyűjtsenek össze mindazok az ereklyék,

Sz. 7523—1893.
tan.

344. (1—2)

Versenyárgyalási hirdetés.

Köszvény sz. kir. város tanácsa Köszvért a hidutezai malomárkon építendő vas felszerkezettű hid alépitményi munkálatának, továbbá ezzel kapcsolatban a malomárk két partfalának kiépítési munkáinak felvállalására nyilvános versenyárgyalást hirdet.

A vállalati munkák a megállapított költségvetés szerint következésképp vannak előirányozva:

I. A hid alépitményénél.

1. A jelenlegi kőhidnak elbontása 252 frt 79 kr.
2. Az új vashid alépitménye 4017 frt 29 kr.
3. A hid két gyalog pallójának tölgyfa padolata 273 frt 21 kr.
4. A hid kocsi pályájának kőzka gránit burkolata 948 frt 52 kr.

II. A malomárk két partfalának kiépítésénél.

5. A jelenlegi partfalak elbontása 309 frt 97 kr.
6. A falazat teljes kiépítése 3886 frt 79 kr.
7. A fedkövek és vasrácszat alatti talpkövek 1025 frt 25 kr.
8. Vasrácszat 288 frt 60 kr.
9. Fakorlát a malom zsilipje mellett 198 frt 76 kr.
10. Vízvezető csatorna 345 frt 59 kr.

Összesen: 11.547 frt 08 kr.

azaz tízezerötvenöt forint és nyolc krajczár.

A pályázat irásos zárt ajánlatok útján történik és versenyezni csak az összes munkanemekre lehet, egyes munkákra érkező külön ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A vállalati árat az ajánlatban a 1/2 leengedés kitüntetésével és pénzüsszegben is ki kell fejezni.

Az ajánlatok beadásának határideje 1893. évi április hó 24-ének délelőtti 12 órája.

Elkésve érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatok ugyanazon napon d. u. 4 órakor nyilvános tanácsülésen fognak felbontatni.

Az ajánlatok Köszvény sz. kir. város tanácsához nyújtandók be.

Az ajánlatokhoz az előirányzott összegnek 5% -a, vagyis 577 frt 35 kr. készpénzben, vagy bérzei árfolyam szerinti értékpapírokban, esetleg megfelelő értékű Köszvényi pénzüstéti betéti könyvben bántapénzül melléklendő.

Az építésre vonatkozó tervek és költségvetések a városi mérnöki hivatalban az árlejtési és építési feltételek Szvacsina Géza városi tanácsos urnál bármikor megtekinthetők.

Köszvény szab. kir. város Tanácsának 1893. évi április hó 11-én tartott üléséből.

Albach Géza,
kir. tanácsos, polgármester.

Keresek egy jól rendezett
fűszer-üzletet
megvételre.

Czímem a kiadó-hivatalban.

350 (1—2)

Készpénzfizetésnél 3% engedmény!

A nagyérdemű közönség szíves figyelmét felhívom

„GÁMENTZY JÁNOS UTÓDA“

— ujonnan berendezett NŐI DIVATÁRU ÜZLETÉRE, —

Köszvért, főter, Gróf Teleky-ház.

Bevásárlási útból visszatérve, áruaktáromat a legdivatosabb francia és angol női ruházatokkal, se-lyem-árakkal, francia mosó-kelmékkel, csipkékkel, női ruhádszekkel, napernyőkkel stb láttam el, annyira, hogy dús választékú áruaktáram a legmagasabb igényeket is kielégíti, s mindezekhez járul előnyös ár, pontos kiszolgálás, melylyel a már 22 év óta jó hírnévvel bírok:

„Gámentzy János cég“

által szerzett jó hírnevet nemcsak fenntartani, hanem tágabb körben is kiterjeszteni remélem.

Minél számosabb látogatásért esd

GÁMENTZY JÁNOS UTÓDA:
IZAY ÁRPÁD.

352. (1—2)

Kivánatra minták bérmentve küldetnek!

Ócska vasúti sinek!

Az építő közönségnek becses figyelmébe ajánlom, hogy
raktáromban lévő használt, ép

vasúti sineket
jutányos árban eladom.

Ugyisint vásárolok mindenféle elhasznált vasat,
bármily nagy mennyiségben, a legmagasabb árban.

343 (2—5)

BACHUSZ MÓRITZ,
Széchenyi tér 14. sz. (a régi vágóhíd udvarán.)

Gazdasági olaj-lámpák.

RICHTER JÁNOS

épület-, díszmű-bádogos,

Köszvért, Belmagyar-utca 1. szám.

Elvállalok mindennemű

ÉPÜLET ÉS DÍSZMŰ BÁDOGOS MUNKÁKAT,

továbbá

házfedelek, csatornák megfestését és javításokat, úgy helyben, mint vidéken.

A raktáron mindennemű bádogos munkák és R. Dittmar-féle petróleum lámpák kaphatók, melyeket a legjutányosabb árak mellett árusítok.

342 (2—10)

Amerikai és belföldi petróleum.

Elvállalok aprak-üvegezést.

Saját készítményű látló-lámpák és olaj-mécs.

Friss

gazdasági, velemény és virágmagvak

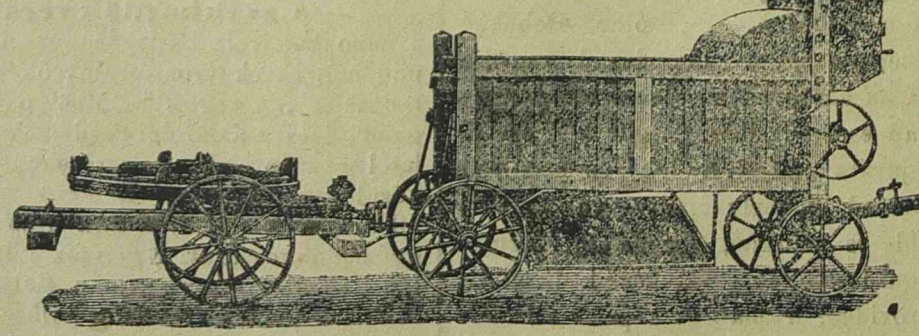
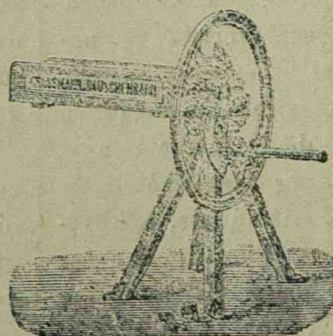
kaphatók

Tauffer Ferencz utódánál,

Köszvért, belközép-utca 6.

Raktáron vannak még: Ekék, boronák, cséplőgépek, rosták, Trieurök és más gazdasági gépek.

Olcsó gabona-zsákok.

304. (6—x)

362. szám,
1893. polg.

349. (1—1)

Hirdetmény.

A tordai kir. törvényszék, mint a magyar királyi igazságügyi miniszterium által 1893. évi január hó 27. napján 2845—1893. I. M. szám alatt kiküldött bíróság, ezennel közölni teszi, hogy az erdélyi róm. kath. status igazgató tanácsának, mint az erdélyi róm. kath. tanulmányi ösztöndíj és vallásalapok felügyelő hatóságának szabad királyi Köszvény város egész határának tagosítása iránt támasztott kérvénye következtében, a megengedebőség kérdésében tárgyalási határidőül 1893. évi május hó 15-ik napjának délelőtti 8 órája Köszvény városban, a városházba kitűzetett, mire összes érdekeltek azal idétetnek meg, hogy a meg nem jelent felek úgy tekintenek, mint a kik a tagosításba beleegyeznek és hogy a kérvény első példányát itt megtekinthetik.

A tárgyalást Székely Miklós kir. törvényszéki bíró tartja meg.

A kir. törvényszéknek Tordán, 1893. évi január hó 6-án tartott üléséből.

Demokos Antal,
elnök.

Harmath Jenő,
jegyző.

7085—1893.
tanácsai szám.

„E hirdetmény ezennel közölni tétetik.“

Köszvény szab. kir. város Tanácsának 1893. évi április hó 5-én tartott üléséből.

Albach Géza,
polgármester.

Vörös here,

nagyzemű, arankamentes,

10, 25, 50, kilós zsákokban államilag plombozva, 100 ki-lónként 76 frt.

5 kilós plombozott postazsák 4 frt.

Bármely mennyiségben utánvétért kapható:

GRÓF TELEKI ARVÉD

drassói uradalmában, u. p. Szerdahely.

Óriás burgonya:

Richter-féle Imperator . . . 100 kg. 5 frt.

Paulsen-féle kék héjú . . . 5 kg. 1 frt.

Csemege-sajt Nonplusultra,

Netto 4 kiló postaládá 3 frt.

286. (18—x)